

III.

INVOCATIO AMORIS.

O Liefde, die de bittre kilte
Van mijn gestriemde naaktheid weet,
Breid om mijn lijf, in vrede en stilte,
De warmte van uw purpren kleed.

Geef aan mijn hoofd, dat wrak van pijnen
Slechts wreed en schreeuwend zonlicht ving,
Het luwe, teergetinte schijnen
Van uw verstillde schemering.

Streel met uw zegen-milde handen
De wonden van mijn moede voet,
Stort langs hun rauw en bloedig branden
Uw koelte, uw teeder-heelend zoet.

Laat langs mijn blind geschreide oogen
De kussen uwer lippen gaan,
Zoodat zij, van uw licht doortogen
Den lach van uw geheimnis raan.

En geef, als nooit gedroomde zingren
Zoet juub'len van uw blijden roem,
Aan mijne blank-geveide vingren
De gratie eener stille bloem!